

af Lovbestemmelser, der fastsætte Arbejdstiden for voksne Mennesker, ikke længere have samme Omfang som tidligere. Det foreliggende Lovforslag synes at bekræfte denne Opfattelse, thi det fastsætter jo ikke alene Arbejdstiden for Medhjælpere; for det tjenende Personale, men ogsaa for de næringsdrivende Borgere. Det er altsaa et meget betydeligt Skridt, man tager paa dette Omraade.

Jeg antager, at vi heraf tør forvente, at Lovgivningsmagten vil vise sig lige saa velvillig overfor det af mine Partifæller i Folketinget gentagne Gange indbragte Forslag om den 8 Timers Arbejdsdag. Det er ogsaa en Sag, man gennem mange Aar med en meget betydelig Kraft har forsøgt at gennemføre ad Overenskomstens Vej. Det har imidlertid vist sig her, som det har vist sig med den Sag, det foreliggende Lovforslag omfatter, at denne Vej ikke har været farbar. Da jeg nu anser Spørgsmaalet om en 8 Timers Arbejdsdag for at have meget stor Betydning for hele det økonomiske Liv, ogsaa for Regulering af den Arbejdsløshed, der for Tiden er til Stede i vort Samfund, tør jeg maaske haabe, at Lovgivningsmagten, da den nu en Gang har forladt sine tidligere Betæneligheder ved at lovgive om voksne Menneskers Arbejdstid, ogsaa vil stille sig velvillig overfor Tanken om en 8 Timers Arbejdsdags Indførelse.

Uden at komme nærmere ind paa Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg bemærke, at der er kun en Bestemmelse, der er indført i Folketinget, om hvis Heldighed jeg nærer nogen Tvivl. Det er Bestemmelsen om, at Kommunalbestyrelserne gennem en stadfæstet Vedtægt kunde tillade Cigar- og Tobakshandlere at holde aabent i Tiden fra Kl. 8 til 11 Aften, kun at de ikke maa sælge andre Varer end Cigarer og Tobak. Jeg anser denne Bestemmelse for at være ret uheldig. Thi hvis Kommunalbestyrelserne indlade sig paa at give en saadan Vedtægt, tvinges de næringsdrivende, der beskæftiges indenfor denne Branche, af Konkurrencehensyn til at holde deres Butikker aabne til Kl. 11, og det forekommer mig da ikke, at man ved den Bestemmelse opnaar nogen egentlig Fordel. Bestemmelsen siger nemlig, at de ikke maa sælge andet end Tobak og Cigarer, men det kunne de gøre lige saa godt, ogsaa naar deres Butikker ere lukkede. Man har nemlig her i København — i øvrigt ogsaa i Provinsen — Automatskabe, hvorfra Publikum kan forsyne sig med disse Varer. Der forekommer mig derfor egentlig ikke at

være nogen Trang til at give den omtalte Dispensation. Men der er ogsaa en anden Side af Sagen, der vækker nogen Betænkelighed hos mig. Cigar- og Tobakshandlere drive jo deres Forretninger paa Detailhandlerborgerskab og sælge foruden Cigarer og Tobak mange andre Ting som Vin, Cognac, Øl og lignende. Naar man nu lukker de Butikker, der føre disse Varer, er det et Spørgsmaal, om det ikke er en ret stor Fristelse, vi udsætte disse Mennesker for, naar de have Lov til at holde aabent for at sælge Cigarer og Tobak, samtidig med at de i deres Butikker føre de andre Varer. Jeg synes ikke, at det er fuldt ud moralsk forsvarligt at udsætte en hel Klasse af Medborgere for en saadan Fristelse. Jeg kunde derfor ønske, at dette Punkt blev taget under nærmere Overvejelse i det eventuelle Udvalg.

I øvrigt skal jeg paa det varmeste anbefale det foreliggende Forslag.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Forslagets Modtagelse her i Tinget har i det hele været velvillig, og jeg takker derfor. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) og det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) udtalte sig om, at Forslaget havde været saa meget længe til Behandling i det andet Ting. Men Grunden dertil er ganske simpelt den, at der er kommet ganske overordentlig mange Henvendelser, til Dels modstridende Henvendelser, fra de forskellige Sider til Udvalget i det andet Ting, som beskæftigede sig med denne Sag; og dette har været en meget væsentlig Grund til, at Udvalgets Arbejde er blevet opholdt. Man ønskede nemlig at overveje disse forskellige Henstillinger, inden man tog sin endelige Stilling til Forslaget. Grunden til, at jeg i sin Tid forelagde Forslaget i det andet Ting, var, at der fra flere Sider i det andet Ting blev rettet Henvendelse til mig — ogsaa fra et Udvalg blev der gjort Indstilling — om at fremsætte et Forslag af denne Karakter. Jeg føler mig overbevist om, at hvis Lovforslaget var fremkommet paa det samme Tidspunkt i dette Ting, og et Udvalg var blevet nedsat derom, vilde man have faaet Erfaring for, at man heller ikke var bleven færdig i dette Ting med Forslaget før. Det er gaaet saaledes med denne Sag, at hvor meget de forskellige Interesser end ønskede, at der skulde komme en Lovgivning paa dette Omraade, have de dog ikke kunnet begrænse deres Ønsker, da Lovforslaget først var fremkommet. Man